Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25986
Copyright: Admont, Benediktinerstift

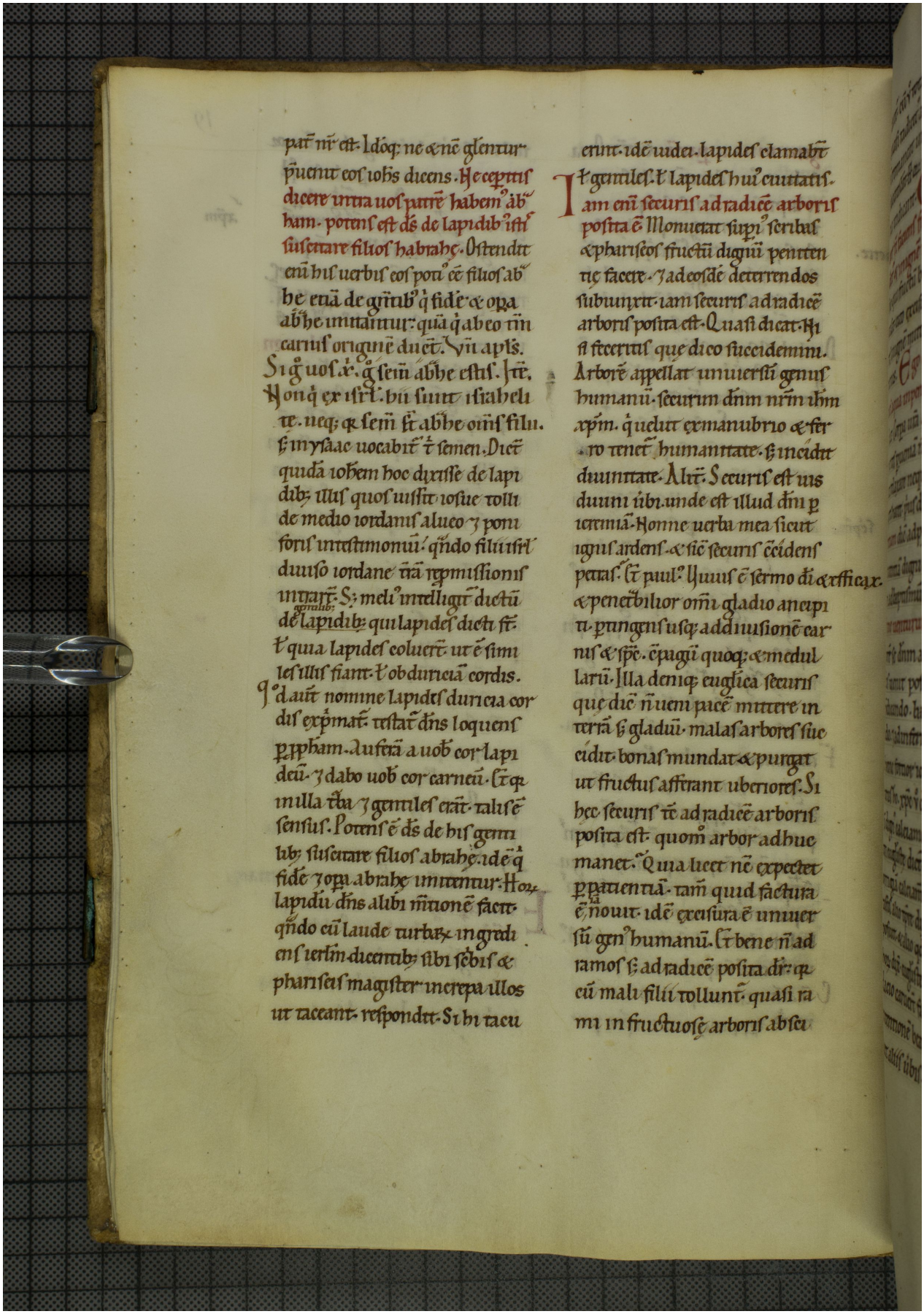

par nr est. Idoq; ne a nr glentur
pueniat eos iohs dicens. Hec cepitis
dicere intra uos patrem habem abr
ham. potens est ds de lapidib istis
suscitare filios habrahe. Ostendit
eis his uerbis eos posse esse filios ab
he etia de gentib q fide et opa
abhe imitantur: quia q ab eo non
carnis origine ducit. Vnde apls.
Si g uos xi. g sem abhe estis. Itr.
Hon q ex israel. hi sunt israheli
te. neq; qa sem fr abhe omis filii.
sed mysaac uocabit tibi semen. Dicit
quida iohem hoc dixisse de lapi
dib illis quos iussit iosue tolli
de medio iordanis aluco 7 pon
foris intestimoniu: qndo filii israel
diuiso iordane tra repmissionis
intrant. Sed meli intelligit dictu
de lapidib qui lapides dicti sunt
et quia lapides coluerit ut ei simi
les illis fiant. et ob duricia cordis.
Qd autem nomine lapidis duricia cor
dis exprimat. testat dns loquens
ppham. Auferam a uob cor lapi
deum. 7 dabo uob cor carneum. Et qa
in illa tra 7 gentiles erant. talis e
sensus. Potens e ds de his genti
lib suscitare filios abrahe. ide q
fide 7 opa abrahe imitantur. Ho
lapidiu dns alibi mirione facit.
qndo cu laude turbe in gradi
ens iersm dicentib sibi sebis a
pharisei magister increpa illos
ut taceant. respondit. Si hi tacu
erint. idem uidet lapides clamabit
Et gentiles. et lapides hui ciuitatis.
Iam enim securis ad radicem arboris
posita e. Monuerat supi scribas
a pharisios fructu digniu penitentie facere. 7 ad eos de detrrendos
subiunxit. iam securis ad radicem
arboris posita est. Quasi dicat. Hi
si fecerint que dico succidemur.
Arborem appellat uniuersi genus
humanu. secundum dnm nrm ihm
xpm. q uenit ex manu abrio a fer
ro tenet humanitate. sed incidit
diuinitate. Alit. Securis est uis
diuina ubi. unde est illud dni p
ierimia. Honne uerba mea sicut
ignis ardens. a sic securis cedens
petras. Et paul. Viuus e sermo di a efficax.
a penetrabilior omi gladio anepi
tu. pungens usq ad diuisionem ean
mis a spe. epugi quoq a medul
laru. Illa denique euglica securis
que die nuem pace mittere in
terra sed gladiu. malas arbores suc
cidit. bonas mundat a purgat
ut fructus afferant uberiores. Si
hec securis re ad radicem arboris
posita est. quom arbor adhuc
manet. Quia licet ne expectet
ppatientia. tam quid factura
e nouit. ide ercisura e uniuer
su gen humanu. Et bene ni ad
ramos sed ad radicem posita dr. q
cu mali filii tollunt. quasi ra
mi in fructuose arboris absci